

A Kölcsey b?rébe bújtatott SZDSZ

2013 november 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Karafiáth Orsolya magyar kortárs költ?n? a magyar kultúra napjára id?zítve Kölcseyvé maszkíroztatta magát. Az err?l készült kép a múlt héten váratlanul megjelent az egyik hetilap címoldalán.

Hogy költ?nk miért tette ezt, arról csak töredékes információk állnak rendelkezésünkre. ? maga így vall err?l: „A magyar kultúra napjára készült a kép, és megjelenésekor kavart egy kis vitát – miszerint viccet csinálunk a Himnusz költ?jéb?l, és az egész stáb, de legf?képpen a modell nyilvánvalóan beteg ember. Holott mi csak egy megidézést szerettünk volna, egyfajta tisztelgést, másrészr?l még kifejezni azt, hogy gyakorlatilag teljesen mindegy, hogy egy szerz? férfi vagy n? – a m?ve lesz érvényes vagy érvénytelen. Persze a felháborodás hamar lecsengett, végül is csak egy játékról volt szó.”

Úgy t?nik, túlságosan hamar lecsenghetett, máskülönben értelmezhetetlen, miért kellett a képet ismét el?venni. Még akkor is, ha közben „a coming out világnapjára id?zítették” Nyáry Krisztián, Demszky Gábor egykori kommunikációs igazgatója „kutatásainak” eredményét, miszerint Kölcsey férfiak iránt táplált volna szerelmet. Ezt különösen Kölcsey Szemere Pálhoz írott, túlf?tött hangulatú szövegeib?l sz?rte le Nyáry. De még ez sem okozott a „játék” kiagyalói által megkívánt méret? botrányt, elkezdték hát a szokott módon osztódással szaporítani a témát a baráti felületeken.

Nem szívesen hagyom magam meghekkelni volt SZDSZ-es megmondóemberek által, de társadalmi veszélyessége miatt kénytelen vagyok néhány kérdést felvetni a fenti módon összeálló médiainstallációval kapcsolatban. Bemelegítésül érdemes talán elmorfondírozni azon, milyen szerencsés csillagzat alatt született az, akinek van ideje ilyen bugyuta játékokat ?zni. Szinte saját b?römön éreztem Karafiáth Orsolya kínjait, amikor átváltozásáról mesélt: „Óriási munka volt, a maszkmester több mint fél napig formált. A szememet b?rszer? anyaggal ragasztottuk le, de a költ? „frizurája” volt az igazi feladat: még két hétig sajgott a b?röm a ragasztástól, miután leszedtük. (A tincseket a sajátomból hagytuk rá.) A körömlakk – ami most, utólag nézve akár fricska is lehetne, véletlenül maradt rajtam.”

Miel?tt azonban elmorzsolnánk egy könnycseppet b?rszer? anyaggal le nem ragasztott szemünk sarkában, tegyük fel azt a kézenfekv? kérdést, hogy mi a nyavalya el?tt tisztelgett ön ezzel az utószilveszteri megasminkkel, drága Orsolya? Ha valaki napi huszonnégy órában egyszerre olvasná a Magyar Narancsot az ÉS-sel, akkor sem jutna közelébe annak a tudatállapotnak, amely tiszteletet tételez bármi iránt ebben a perverz játszadozásban.

Sokkal érdekesebb az a kijelentés, ami a szerz? nemének és a m? érvényességének összefüggéseire vonatkozik. Soha nem értettem, miért er?lteti a balliberális értelmiség azt a nyilvánvaló ostobaságot, miszerint mindenféle szempontból mindegy, hogy valaki férfi-e vagy n?. Egyáltalán nem mindegy ugyanis. Isten el?tt természetesen egyenl?k vagyunk, a jog el?tt is leginkább, bár szerintem itt már különleges védelem illetné az anyákat. Mert bár nekem is vannak n?iesnek nevezhet? vonásaim, vagy édesanyámnak férfiasak, hiszen bárki azonosítani tud egymásról bennünket, annyira hasonlítunk, de van egy óriási különbség: én nem tudok szülni, és nem is akarok megtanulni! Ha pedig egy férfi vélt vagy valós igazságérzete által vezérelve pofán csap egy másik férfit, még a testnevelésb?l felmentett girhes bloggerek is kisebb vehemenciával érvelnek az er?szak ellen, mintha egy n? az áldozat. Nincs értelme tehát egyenl?séget hazudni oda, ahol nincs, és nincs is szükség rá.

A másik kérdés, hogy felmerült-e valaha Kölcsey nemi identitásának jelent?sége például a Himnusz szövegének érvényességével kapcsolatban. Egyáltalán, ki az a pihent agyú, akiben kétely fogalmazódik meg ezzel kapcsolatban? Karafiáthnak látszólag igaza van, semmi köze a két dolognak egymáshoz. Ez viszont igaz abban a formában is, hogy akár tetszik valakinek a szöveg, akár nem, ez alapján nem vonhatná kétségbe Kölcsey férfi mivoltát. És itt jön képbe Nyáry Krisztián Karafiáthnál is sunyibb, gonoszabb, a néhai SZDSZ szellemiségét idéz? játszadozása.

El?re is elnézést kérek, amiért a következ? mondatokban az ? leegyszer?sít?, lekerekít? technikájával ábrázolom az egyébként rendkívül bonyolult, sokrét? összefüggést Kölcsey lebuzizása, Karafiáth átváltozása és az Európai Egyesült Államok eszméjének er?szakos terjesztése között. Az én igaz mesém úgy adja közre a Nyáry Krisztián m?vének olvasása közben bennem megfogalmazódó gondolatot, hogy a szerz? bizony felmutatja bal kezének középs? ujját a nemzeti, konzervatív publikum el?tt, és azt kiáltja arcán kaján vigyorral: „Bizony, múltba bámuló, b?gatyás, árvalányhajas, kolbászt pálinkával leöblít? orbánbirkák, a ti avítt, búskomor, lehangoló, klerikális, giccses

nemzeti imádságotok szerz?je buzi volt! Erre varrjatok gombot, homofób protonácikáim!”

Kölcsey Orsolya (Vagy Karafiáth Ferenc) is erre a ritmusra riszálja álszent testköltemények: „Na és, mindegy az, nem kell ahhoz férfinak lenni, hogy valaki szart írjon! N? is tud olyat.”

A kakofón hangzavar célja egyetlen, ám összetett üzenet bevésése az erre fogékonyak agyába: nincsenek értékek, minden viszonylagos. Semmi sem szent, minden kigúnyolható, minden emlékm? ledönthet?. Nincs tekintély, bármi és bárki bármikor kétségbe vonható.

S ha mindez így van, akkor értelmezhetetlen a hit, a család, a nemzet, a tradíció, vagyis minden, ami a szerintük nacionalista jobboldal számára fontos. Ez az új, a nemzetek nélküli Európa narratívájának alapja, ami iránt a magyar társadalom a mellékelt ábra alapján meglehet?sen nagy érdektelenséget mutat. Egyel?re. Mert ne legyenek kétségeink, ezzel a történet nem véget ért, csak magasabb fokozatra kapcsolt. Már látom, amint Heller Ágnes Konrád Györgynek maszkírozva Lukács György filozófiájának feminin jellege mellett érvel. Verítékt?l iszamosan ébredek. Ideje van a védekezésnek.

Gajdics Ottó - mno.hu

Ajánló